

Saksframlegg og innstillinger til Engerdal fjellstyres møte 03.06.15.

Sak 29.15	Ark 012.1	
Godkjenning av innkalling og møtereferat fra møte den 27.04.15.		

Sak 30.15	Ark 641.4	Saksbeh.: OOps
Søknad om dispensasjon fra kravet om fiskekortavgift.		

Saksdokumenter vedlagt:

- Ingen

Bakgrunn:

Drevsjø statlig mottak for asylsøkere søker om dispensasjon fra kravet om betaling av fiskeavgift. Søknaden lyder som følger:

«Viser til vedtak i sak 19.08 hvor mottaket fikk arrangere fiskeaktiviteter til beboere ved å betale en årlig avgift på kr 200,- pr år.

Tillatelsen gikk ut 31.12.2011.

Vi har de senere år ikke hatt slike aktiviteter på vår plan, men ønsker nå å arrangere fiskeaktivitetsdager. Vi vil derfor søke om å få slik tillatelse for 2015.»

Administrasjonens vurdering.

Fjellstyret har flere ganger behandlet lignende søknader, både fra Fjellheimen Leirskole og Drevsjø statlig mottak for asylsøkere. Søkeren er tidligere gitt slik dispensasjon i 1997, 2000, 2004 og 2008.

Søknaden forstås slik at det er organiserte aktiviteter i mottakets regi det søkes om fritak av fiskekortavgift for. Det er også i de tidligere sakene presisert at fritaket gjelder organiserte aktiviteter, og at beboere som ønsker å fiske på eget initiativ gjør dette på lik linje med innenbygdsboende.

Det er positivt at mottaket nå ønsker å ha fiske på sin aktivitetsplan igjen. Fiske er interessant nesten overalt i verden, og mange har god erfaring med å bruke fiske i husholdningen. For beboerne, som er i en mildt sagt skiftende livsfase der mye er uforutsigbart, kan en slik aktivitet være positivt på mange vis. Fiske kan f.eks også gi et innblikk i vår kultur i forhold til utnyttelsen av utmarka og hvordan denne blir organisert gjennom lover og regler etc.

Administrasjonen vil derfor anbefale fjellstyret at det gis tillatelse. Når det gjelder prissettingen har mottaket i forrige periode betalt 200,- pr år. Til sammenligning koster et

årskort for innenbygdsboende i dag kr 300,-. Avgiften som mottaket har betalt kan derfor med fordel reguleres. Alternativet er at fisket skal være gratis.

Fjellstyret har flere henvendelser vedr gruppefiskekort pr år. Som regel kommer søknaden fra ulike utdanningsinstitusjoner som har en form av skoletur/studietur til området. Fjellstyret har sett med velvilje på disse søknadene, men prissettingen kan oppfattes som noe varierende. Også i forbindelse med fiskekonkurranser søkes det om fritak fra fiskekortavgift. Administrasjonen vil derfor anbefale at fjellstyret gjør noen prinsipielle avveininger om disse problemstillingene i en egen sak senere i år.

Forslag til vedtak:

1. I henhold til fjellovens §§ 28 og 29, og forskrift om jakt, fangst og fiske i statsallmenning av 20.02.2007, gis Drevsjø statlige mottak for asylsøkere tillatelse til å arrangere fiskeaktiviteter, samt å drive organisert opplæring i fiske for beboere/elever på statsallmenningen i Engerdal, mot å betale en kollektiv avgift på kr 500,- for 2015 til Engerdal fjellstyre. Deretter kan den årlige prisen reguleres. Tillatelsen gjelder t.o.m. 31.12.2018.
2. Alle fiskearrangementer og organisert fiskeopplæring må foregå i samsvar med de til enhver tid gjeldende fiskeregler for allmenningen. Det er asylmottakets plikt/ansvar å informere beboere/elever om de regler som gjelder.
3. Vedtaket er ikke gyldig før følgende forutsetninger er oppfylt:
  - a. Den årlige kollektive avgiften på må være betalt til Engerdal fjellstyre innen 01.04. hvert år (kontonummer 1890 07 38826). Fiskeåret starter 01.01.
  - b. Fisketillatelsen skal medbringes av ansvarshavende under fisket og vises fram på forlangende.
4. For alt fiske som ikke er organisert i samsvar med fjellstyrets vedtak, punktene 1,2 og 3, kreves at ledere/beboere/elever ved asylmottaket løser personlig fiskekort for innenbygdsboende på vanlig måte.

Sak 31.15	Ark 612	Saksbeh.: OOps
Klage på behandling av avtale – Kennel Fjellhvil		

Saksdokumenter vedlagt:

- Klage fra Fjellhvils Hundehotell, mottatt pr e-post 24 april 2015.
- Avtale vedtatt i sak 61.14.
- Notat ang. treningsterreng for hundeaktiviteter, datert 28.01.14.

Bakgrunn.

Fjellstyret behandlet i 2014 to saker vedrørende leieavtale for terreng til trening av stående fuglehunder der Fjellhvils Hundehotell var avtalepart. Området det er snakk om ligger SØ om Ulvåberget og har i denne sammenhengen blitt omtalt som Ulvåflået. Fjellhvils Hundehotell fikk i **sak 09.14** tillatelse til å benytte et området for trening av hund. I første omgang ønsket søker dette for en kortere periode for å høste erfaringer med det treningsopplegget som bedriften ønsket å tilby. Vedtaket i fjellstyret var som følger:

Fjellstyrets vedtak:

1. *Fjellhvils Hundehotell gis tillatelse til bruk av et nærmere avgrenset område Ved Ulvåflået for bruk til trening av fuglehunder i perioden 1 – 30 april. Daglig leder gis fullmakt til å avgrense området.*
2. *Daglig leder gis fullmakt til å fastsette leie for 2014 som ligger i størrelsesorden 2000 – 4000 kroner.*
3. *Tillatelsen medfører ingen eksklusiv rett til bruk av området.*
4. *Området brukes mye av skiløpere med og uten hund i det aktuelle tidsrommet. Det skal tas hensyn til andre brukere og skiløpenettet i området.*

I saksutredningen til saken skisseres det muligheten for at det kunne gjøres en avtale over et lengre tidsrom etter april måned; ... «Hvis søker ønsker å videreføre opplegget for framtida inngås en avtale på området der det bestemmes en pris, og prissettingen gjøres ut fra en nærmere vurdering av kriterier. Det kan være en fordel for søker at man kan gjøre seg en del erfaringer om området og opplegget før man går in på en flerårig avtale med leie»...

Ut fra vedtaket i sak 09.14, ble prisen for leie av terrenget satt til kr. 3000,-, og beløpet ble innbetalt. Videre hadde DL et møte med hundehotellet den 10 juni for å evaluere opplegget. Her ble det signalisert at en ønsket å få til en avtale videre og helst innen august måned.

Det ble i løpet av sommeren utarbeidet et forslag til avtale, som fjellstyret godkjente på møte den 27. august i **sak 61.14**. Melding om vedtak ble sendt hundehotellet den 02.09.14 pr. e-post. Selve avtalen fulgte av en eller annen grunn ikke med.

Den 1. april etterspurte DL underskrevet avtale. Hundehotellet lovte å komme tilbake med underskrevet avtale så fort som mulig i og med avtaleperioden for april allerede hadde startet. Et par dager senere meldte hundehotellet at de ønsket et møte i saken fordi «pris på leie avviker i stor grad fra det som står i saksdokumentet».

Den 8 april hadde DL samtale med hundehotellet i saken. Det var da klart at de ikke aksepterte prisen som i avtalen var satt til kr 7500,-. Videre hevdet hundehotellet at de aldri hadde fått avtalen oversendt. Dette medførte at de syntes prisen var satt for høyt i forhold til den avtalen de hadde hatt som gjaldt prøveperioden i april. De hadde forestilt seg at prisen ville bli rundt kr 3000,- også i fortsettelsen. Spørsmålet om det gikk an å få til en midlertidig løsning i april pga bestillinger ble drøftet. Her så ikke DL noen mulighet for å avvike fra en avtale som var styrebehandlet. Det ville nærmest vært illojalt, samtidig ville det heller ikke løse kjernen i problemet, nemlig at hundehotellet mener prisen på kr 7500,- er satt for høyt. DL ba derfor om at det ble gjort en formell skriftlig klage i saken.

Fjellhvil sendte en klage på avtalen om leieavgift for treningsterrenget den 24. april. Denne klagen er oversendt styrets medlemmer samme dag.

Det er 2 momenter som er kjernen i klagen:

- Søkeren hevder å ikke å ha mottatt noen avtale etter den ble styrebehandlet.
- Prisen er satt for høyt. Dette argumenteres ut fra prissettingen bl.a. på lignende avtaler fjellstyret har, at opplegget som Fjellhvil vil ha er en veldig ekstensiv bruk av terrenget, samt at det gjennom avtalen som gjaldt for prøveperioden ble skapt en forventning om et lavere prisnivå.

I klagebrevet er det for øvrig nevnt en del momenter som hundehotellet mener har relevans i saken. Det er også satt opp forslag i forhold til vurdering av pris.

Avslutningsvis tar hundehotellet opp det forhold at de har hatt et økonomisk tap som følge av at de har måttet avlyse treningsopplegg. Det er estimert et inntektstap på kr 6000,-, og det forventes at fjellstyret kompensere dette.

Administrasjonens vurdering.

Fjellstyret er pålagt å følge de forvaltningsprinsipper som følger av Forvaltningsloven, jfr §10 i Fjellova. Dette innebærer bl.a. at denne saken er å betrakte som et enkeltvedtak etter Forvaltningsloven. Dette innebærer klageadgang etter de prinsipper som loven fastsetter.

Videre gir Forvaltningsloven rammer for hvordan saksbehandling skal foregå. I denne saken er det bl.a. §16 og krav om forhåndsvarsel som kan være et aktuelt moment å vurdere. Det er jo slik at hundehotellet hevder å ikke kjenne til at prisen ble satt til kr 7500,- i avtalen. Oppfatningen var at den ble liggende på omtrentlig det nivået som gjaldt for prøveperioden i april. DL er av den oppfatning at det ble kommunisert muntlig at prisen ville bli høyere i og med avtalen skulle gjøres mer permanent og at det ble gitt adgang til å bruke terrenget i en lengre tidsperiode.

Fjellstyret hadde i forbindelse med godkjenning av en lignende avtale (Femund jakt- og fuglehundskole) en vurdering på prissetting av denne type avtaler. Hundehotellet var opptatt av at de ville ha like vilkår som Femund jakt- og fuglehundskole. Derfor ble avtalene tilnærmet like, også når det gjaldt pris. Det kan selvfølgelig påpekes at kommunikasjonen burde vært bedre i forkant av at avtalen ble lagt fram for fjellstyret for godkjenning. Nå var det ønske fra hundehotellet at saken skulle behandles på møtet i august, og da var det av tidshensyn at avtaleforslaget ikke ble sendt til hundehotellet. Saken ansås fra administrasjonens side tilstrekkelig kommunisert og gjennomarbeidet.

Slik saken framstår nå så er kjernespørsmålet prisen. Klager mener den er satt for høyt. På de avtalene som fjellstyret har om terreng til hundetrening og dressur ligger nå prisene mellom kr 7500,- og nærmere kr 30 000,-. Dette kan oppfattes som en stor variasjon i prissettingen. Nå har de forskjellige avtalene ulike formål, slik at de er ikke direkte sammenlignbare heller. Men i de andre avtalene fjellstyret har for trenings- og dressurområder for fuglehunder ligger prisen på det samme som i avtalen med hundehotellet. Arealmessig varierer størrelsen også mye. Om en skulle gått bare etter areal og ikke sett noe på bruk eller andre hensyn, er det ikke usannsynlig at noen betaler «for mye» eller «for lite». De vurderinger som fjellstyret gjorde i forbindelse med behandlingen av disse sakene forrige år var at en ikke kan se på arealets størrelse alene som kriteria for prissetting.

Videre er det praksis at fjellstyrenes prissetting i ulike sammenhenger skal gjenspeile hvor mye arbeid en har med saken. Ser en på faktiske administrasjonskostnadene i denne saken er ikke prisen satt for høyt. Utarbeidelse av selve avtalen og arbeidet med den er en ting. I denne saken er det dessuten fulgt opp med evalueringssamtale, for å sikre en god oppfølging av saken. Denne kunne også sikkert vært gjort bedre, og i ettertid kan en hevde at saken burde vært fulgt opp bedre.

Det er videre slik at fjellstyret egentlig er suveren til å bestemme priser på denne type avtaler. Igjen er det de ulike hensyn som fjellstyret er satt til å ivareta som må avveies. Det er derfor ikke helt ukomplisert å sette likhetstegn mellom ulike avtaler i ulike områder. Det vil bli enda vanskeligere for fjellstyrene å håndtere denne type saker på en ryddig måte om en skal ta inn folks betalingsvillighet i vurderingene også. Fjellstyret vil over tid stå seg på å gjøre saklige avveininger i forhold til prissetting, for så å holde seg til den. Derfor vil ikke administrasjonen anbefale å endre prisen i avtalen.

Administrasjonen ønsker ikke å sette seg til doms over eget arbeid i denne saken, men nøyer seg med å konkludere at her - som i mange andre sammenhenger her i verden - ser en forbedringspotensialer i forhold til hvordan saken er håndtert nå i ettertid. Når det gjelder selve avtalen og undertegningen av denne hviler det også et ansvar på hundehotellet. I og med deres avtaleperiode begynte å løpe den 1 april, kan det stilles spørsmålstegn ved at de ikke har foretatt seg noe for å etterlyse avtalen. Som det framgår av klagen var det allerede gjort avtaler med flere kunder om bruk av terrenget – uten at man hadde en gyldig avtale på plass. Det er til sjuende og sist hver enkelt virksomhet som har ansvaret for at de har de tillatelser som kreves for å drive sin forretningsvirksomhet. Ut fra dette er også kravet om økonomisk kompensasjon noe urimelig.

Som et forsøk på å løse opp i saken vil derfor administrasjonen foreslå at avtalen opprettholdes, men at det gis betalingsfritak i 2015. Videre bør det gis en rimelig frist for å underskrive avtalen. Om ikke så skjer er ikke avtalen gyldig. Da er spørsmålet hvorvidt saken krever ytterligere forhandlinger om pris. Administrasjonen er av den oppfatning at om ikke dette vilkåret godtas, så legges saken død.

Administrasjonens forslag til vedtak:

1. Etter en samlet vurdering ønsker Engerdal Fjellstyre å opprettholde sitt forslag til avtale med Fjellhvil's hundehotell for bruk av treningsterreng på Ulvåflået, jfr sak 61.14.

2. Som en kompensasjon for sen oversendelse av avtalen for underskrift, gis det avgiftsfritak under 2015.
3. Det settes frist til den 20 juni 2015 om å undertegne avtalen.

Sak 32.15	Ark 334.1	Saksbeh.: OOps
Søknad om mose terreng og forlenging av avtale – Gunnar Hellan		

Saksdokumenter vedlagt:

- Søknad (e-post) på mosefelt fra Gunnar Hellan.
- Kart over områder.

Bakgrunn:

Gunnar Hellan søker om å få plukke mose (lavarten Kvitkrull (*Cladonia stellaris*)) på statsallmenningen i Engerdal. Han har tidligere plukket e et område sør for Elvbrua. For dette området ønsker han å fornye avtalen. Dette gir han mulighet til å hente mose i flere år framover. I tillegg ønsker Hellan et nytt område i Vurrusjølia.

Gunnar Hellan benytter råstoffet til produksjon av kranser og dekorasjoner for videresalg. På det viset skjer videreføringen i Engerdal noe som er positivt. Tidligere var plukking av mose en betydelig binæring for mange i Engerdal. Nå er det bare Hellan og Norske Moseprodukter som fjellstyret har avtale med ang plukking på statsallmenningen i Engerdal. For å styre hvor de forskjellige aktørene har hentet sin mose har fjellstyret fordelt interessentene i ulike områder.

Hellan har hatt avtale med Engerdal Fjellstyre om plukking av mose på statsallmenningen tidligere. Fjellstyret har senest i **sak 34.09** bestemt retningslinjer for plukking av mose på statsallmenningen:

1. *Det kan søkes om plukking av dekormose (kvitkrull) på statsallmenningen i Engerdal utenom Elgå reinbeiteområde, naturvernede områder og i hytteområder.*
Fjellstyret forbeholder seg rett til å styre og fastsette feltgrenser og lignende for å unngå problemer plukkere i mellom, og i forhold til annen aktivitet på allmenningen. Normalt vil hvert område være på 2 – 4 km².
2. *Alle som ønsker å plukke dekormose på statsallmenningen må søke fjellstyret før plukkingen starter. Alle som får reservert et dekormoseområde for plukking, må først innbetale et depositum på kr 300,- til fjellstyret enten området benyttes eller ikke.*
Det innbetalte beløp trekkes fra i sluttoppgjør som leietaker betaler ved endt mosesesong. Sluttoppgjøret skjer etter plukket mosekvantum.
Priser er kr 4,- pr. halvkasse (to rammer) og kr 2,- pr. ramme for perioden 2009 og 2010. Oversikt over plukket mosekvantum samt betaling for dette skal være fjellstyret i hende innen 15.11. hvert år.
3. *Diverse bestemmelser:*
Det er ikke tillatt med framleie av moseområder uten fjellstyrets tillatelse.
Framtransport av mose med motorisert kjøretøy utenom bilveg krever kommunens

tillatelse i samsvar med lov om motorferdsel i utmark og vassdrag. Det er den enkelte plukkers ansvar å ha dette i orden. Alle som plukker mose på fjellstyrets område plikter å ta hensyn til naturen så langt som mulig.

Materiell og utstyr skal fjernes eller lagres på en ryddig og naturvennlig måte når moseplukking ikke pågår. Når avtalen har utløpt, skal alt materiell og utstyr fjernes. Ved brudd på ovennevnte vilkår kan inngåtte avtaler heves.

4. *Fjellstyrets administrasjon forvalter moseresursene i henhold til overnevnte retningslinjer. Priser per ramme fastsettes i de årlige budsjettbehandlinger. Vedtaket gjelder inntil videre.*

Det har tidligere vært praksis at avtalene om plukking av mose har vært toårig. I 2014 godkjente fjellstyret at Norske Moseprodukter fikk tillatelse til å disponere et areal i en 5-årsperiode (**sak 34.14**). Hellan angir ikke slike ønsker i sin søknad men nevner at han kan utnytte det området som han har benyttet ved Elvbrua i 6 år til.

Prisen ble i sak 34.14 satt til kr. 2,50 pr ramme, og at framtidig prisjustering kan skje.

Administrasjonens vurdering:

Moseplukking har lang tradisjon i Engerdal. Det er opp gjennom tiden plukket en anselig mengde med dekormose og har gitt flere som bor på statsallmenningen en inntekt. I hovedsak har enkeltpersoner plukket mose. De har enten foredlet råstoffet selv (bundet kranser) eller solgt videre til oppkjøpere/bedrifter. Men også firmaer som f.eks Norske Moseprodukter har hatt moseplukkere på statsallmenningen, eller privatpersoner har plukket og solgt til bedriftene. Med årene har det blitt færre som er interessert i å få utvist område for å plukke i. Sist sommer var det bare Hellan og Norske Moseprodukter som plukket mose på statsallmenningen i Engerdal.

Kvitkrull (*Cladonia stellaris*) er altså en lavart selv om den lokalt benevnes som en mose. Den er vanlig i området og trives på relativt tørre marker og åpne med furuskog. Vokser også over skoggrensen og danner store matter, noe som er karakteristisk for vårt område. Den vokser ofte sammen med grå og gul reinlav. Under gunstige forhold vokser lavmattene til igjen etter noen år hvis de har blitt plukket eller beitet.

Kvitkrull har historisk blitt nyttet som fôr. I dag har den som beiteplante mest betydning for reindriften, da det ikke lenger er noen som høster kvitkrull som husdyrfôr. Problematikken etter ulykken i Tsjernobyl gjorde at det var interesse for å hente kvitkrull i dette området for å fôre rein andre steder. Det er det til en viss grad fortsatt og i reindriften nyttes den fortsatt som lokke- eller støttelefôr.

Vedtaket i **sak 34.09** har gitt rammer for hvordan fjellstyret forvalter sakene rundt moseplukkingen på statsallmenningen. Tydeligvis har det fungert slik at interessenter har meldt seg og fått utvist område, ofte for 1-2 år. De avtalene som har vært med hver enkelt interessent følger premissene lagt i vedtaket i **sak 34.09** samt et definert geografisk område markert på kart og beskrevet i følgebrev.

Når det gjelder hensyn til andre brukere så påvirker moseplukking fremst tilgangen på lav til beite og da særlig reinbeite. Nå plukkes det derimot lav stort sett utenfor reinbeiteområdet så den konflikten er neppe særlig reell. Derimot kan det være flere andre brukere som kan virke inn på moseplukkingen og kvaliteten på mosen. Rentramp, ferdsel i forbindelse med friluftsliv og hundetrening kan skade moselaget og gjøre forekomsten mindre drivverdig. Ferdsel fra fiskere og turgåere o.l. er relativt konsentrert langs vann, vassdrag og stier så det er neppe et større problem. Hundetrening kan skade moseforekomsten i mindre områder der aktiviteten er konsentrert og i kombinasjon med tørt vær.

Vanlig turgåing eller ferdsel i forbindelse med jakt og fiske forventes ha marginal innvirkning på moseforekomsten da ferdselen ofte skjer i andre vegetasjonstyper og langs etablerte stier. Fjellstyret vil således ha ett visst ansvar ved utdeling av områder for moseplukking at man unngår å utvise de områdene som blir mest intensivt brukt til f.eks hundetrening. Når det er sagt kan man heller ikke nekte vanlig ferdsel i mosefeltene selv om det kanskje kan være uheldig. Videre er det ryddig at man i en avtale opplyser om annen organisert aktivitet (hundetrening) og angi hvilke områder det er. Det er også viktig å holde en dialog i forhold til skogbruket.

Det kan være bra for alle parter om man forsøker å kartlegge forekomsten til en viss grad. På den måten har både fjellstyret mulighet til å ta nye områder i bruk til formålet samtidig som det er lettere for interessenter å orientere seg om interessante forekomster. Noen slik helhetlig oversikt finnes ikke i dag.

Når det gjelder prissettingen ble den i sak 34.14 satt til kr 2,50 pr ramme for 2014. Deretter kan prisjustering skje i forbindelse med budsjettbehandlingen i avtaleperioden. Prinsippet om likebehandling bør derfor tilsi en slik pris i denne saken.

Administrasjonen anbefaler at fjellstyret gir tillatelse til Gunnar Hellan for plukking av dekomose i de områder som foreslås på kart.

Administrasjonens forslag til vedtak.

1. Gunnar Hellan gis tillatelse til plukking av mose etter de retningslinjer som er vedtatt i sak 34.09. Plukkingen skal skje i de områdene som er avgrenset på kart ved Elvbrua og Vurrusjølia.
2. Prisen settes til kr 2,50 pr ramme for 2015. Deretter kan justering av pris skje jfr vedtakets pkt 4 i sak 34.09.
3. Hellan gis tillatelse til plukking innenfor skissert område i søknad. Denne retten gjelder fram til 2018.
4. Hellan skal før hver driftssesong informere fjellstyret om sesongens driftsplaner. Ved sesongslutt, senest 15. november, skal det innrapporteres til fjellstyret om høstet kvantum.

Sak 33.15	Ark 612	Saksbeh.: BJ/OOps.
Elgjakta 2015: kvoter, lokale bestemmelser		

Saksdokumenter vedlagt:

- Lokale bestemmelser angående elgjakta på statsallmenningen i Engerdal 2015

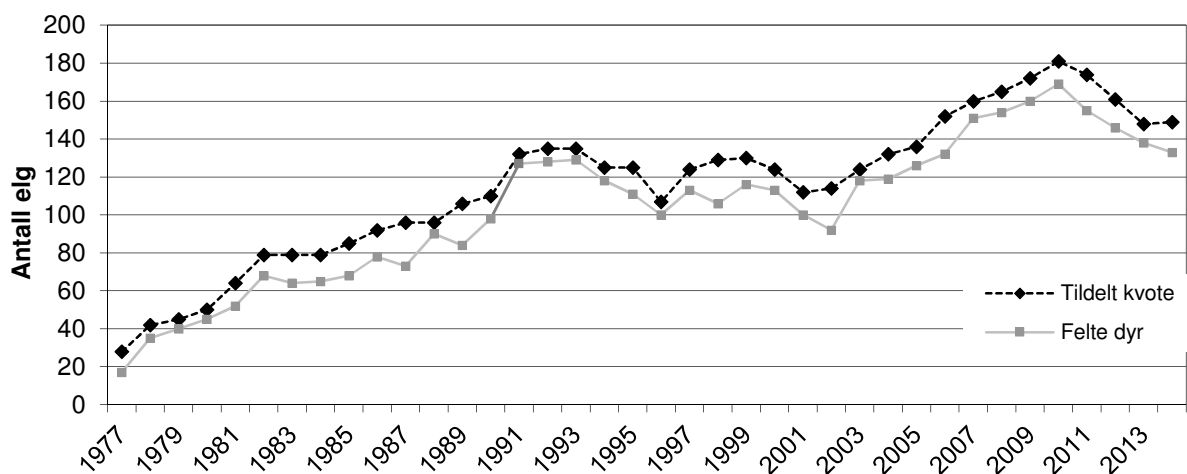
Bakgrunn:

Statsallmenningen i Engerdal er delt opp i 31 jaktfelt på 4-års kontraksperioder, høsten 2015 blir det andre året i denne perioden. Det må vedtas kvoter og lokale bestemmelser for elgjakta 2015. Prisene for elgjakta i perioden 2014-2017 er allerede bestemt og den skal følge lønnsutviklingsindeksen fra Norges Fjellstyresamband som var 3,6 % ved siste lønnsforhandling. For 2014 var prisen kr 67,- pr kg og grunnavgiften var kr 2500,-. Prisen vil da øke med kr 2,40 pr kg til kr 69,40 pr kg elgkjøtt og grunnavgifta øker med kr 90,- til kr 2590,- i grunnavgift pr dyr for alle dyregrupper i 2015.

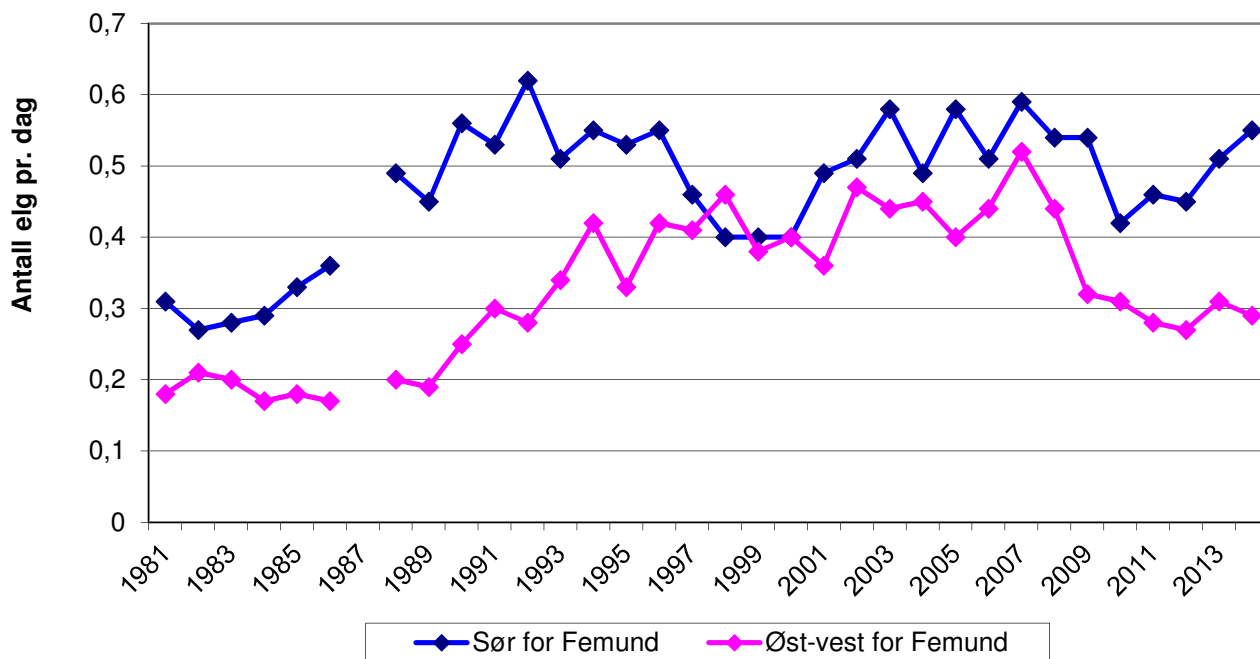
Resultater fra jakta 2014:

Det ble samlet gitt 144 fellingstillatelser, fordelt på 84 dyr sør for Drevsjø og 60 nord for Drevsjø, i tillegg ble det felt 4 tilleggdyr sør for Drevsjø og 1 tilleggdyr nord for Drevsjø. Avskytingen i forrige planperiode var relativt høy i og med ønsket var å redusere bestanden til et nivå som er mer bærekraftig på sikt. Dataene for sett elg det siste året viser at elgstammen har en liten nedgang i området øst-vest for Femund (fig. 2), men ser en siste 5 årsperiode under ett er den ganske stabil. I dette området er utviklingen i tråd med det som forrige bestandsplan la opp til. Det er derfor tilrådelig at en omtrentlig ligger på 2014-nivå hva gjelder avskyting. Sør for Femund viser "Sett elg" en tendens til at elgstammen øker i området rundt Kvilten, og man kan derfor øke kvotene noe i dette området. Områdene rundt Sølentua ser ut til å ha en nedgang og det legges opp til en liten reduksjon her. Avskytingen av elg på statsallmenningen i Engerdal 2014 ble noe lavere enn i 2013 (fig. 1). Under ordinær jakt i 2014 ble det felt henholdsvis 83 dyr sør for Drevsjø og 50 nord for Drevsjø – sum 133 dyr. Fellingsprosenten ble hhv 94,3 % sør for Drevsjø mens den ble 82% øst-vest for Femund. Totalt for hele statsallmenningen er fellingsprosenten 89 i 2014 som er en nedgang fra året før.

De 5 siste førjulsvintrene har vært snøfattige i området Røros/Brekken/Aursunden. Dette har ført til at elgtrekket ned til Femundens østside først har kommet etter jul og det har følgelig ikke blitt jaktet i Elgå i desember.

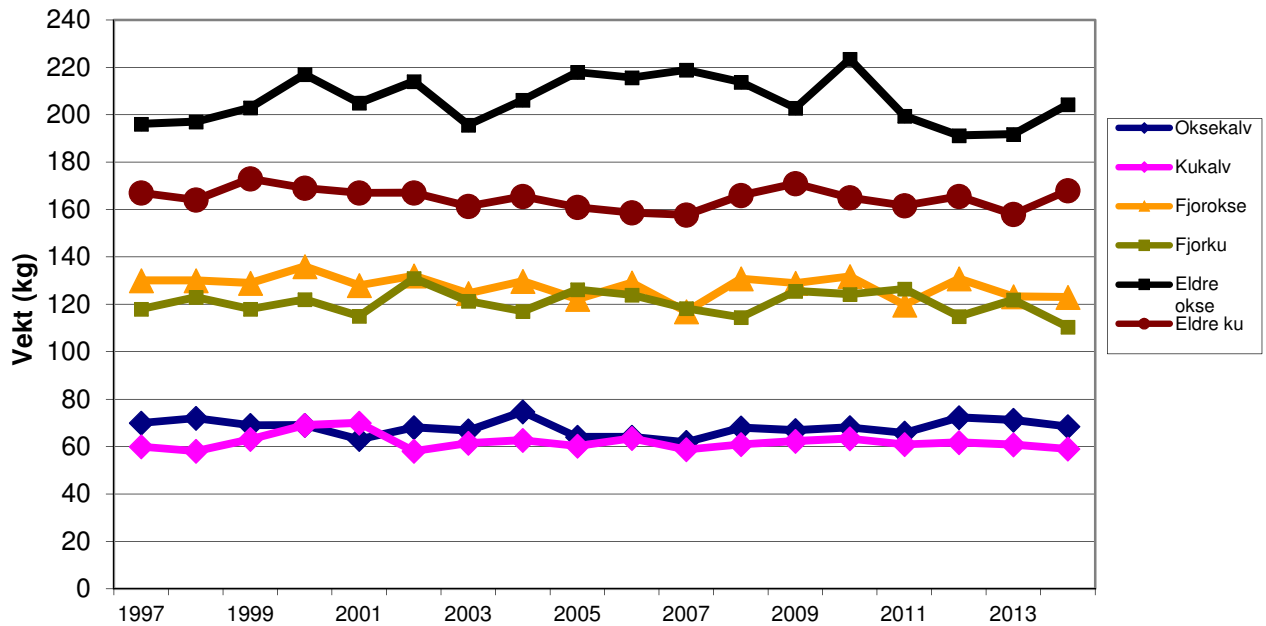
Figur 1: Oversikt over tildelt kvote og felt elg på statsallmenningen for perioden 1977-2014.

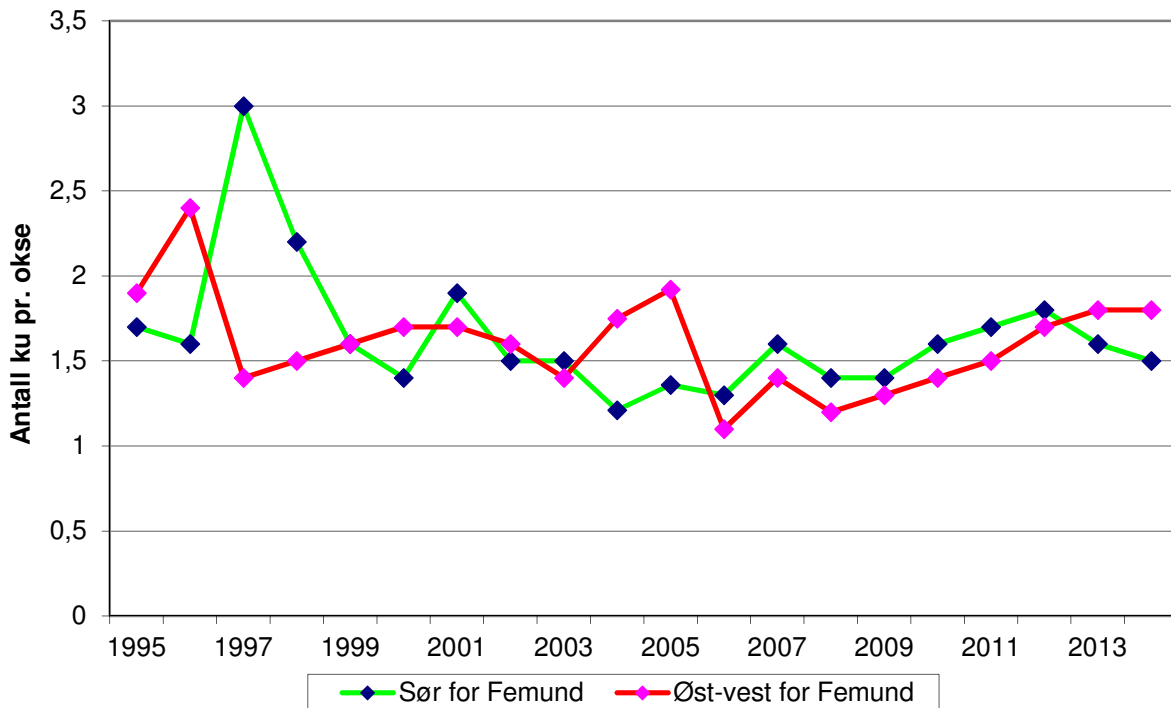
Figur 2: Oversikt over data for "Sett elg" på statsallmenningen i Engerdal for perioden 1981 – 2014.

Gjennomsnittsvæker felt elg - hele statsallmenninga

Figur 3: Oversikt over gjennomsnittsvæker på elg, hhv oksekalv, kukalv, fjorokse, fjorku, eldre okse og eldre ku, for statsallmenningen i Engerdal perioden 1997 – 2014.

Figur 4: Basert på data fra "Sett elg", oversikt over utvikling av antall observerte kuer pr okse for statsallmenningen fra 1995 – 2014.

Målsetting i gjeldende bestandsplan:

I bestandsplanen for perioden 2014 – 2017 er de konkrete målende følgende for statsallmenningen (viltstellområde III):

- Man ønsker en elgstamme som balanserer med et årlig uttak på 110 – 135 elger pr. år.
- For områdene sør for Drevsjø er målet å ha en stamme som balanserer med et uttak på 65 – 80 dyr pr. år.
- For områdene nord for Drevsjø (NØR elgregion) er målet å ha en stamme som balanserer med et uttak på 45 – 60 dyr pr. år.
- Når det gjelder stammens kjønns sammensetning er målet å ha en ku/okseandel på 1,5 – 1,8 kyr pr. okse (fig 4)
- For statsallmenningen er det et mål å redusere presset på vinterbeitene, men samtidig beholde en produktiv elgstamme som gir et størst mulig antall kilo kjøtt/år.

Kommentar:

Som presentert innledningsvis viser data for ”Sett elg” at elgbestanden er redusert i tråd med målsetningene vedtatt i forrige bestandsplan. Øst og vest for Femund er målsetningen nådd og det er her viktig at en søker å stabilisere uttaket. Også på jaktfeltene sør for Femund er elgbestanden redusert, og det synes her viktig at en sørger for en stabilisering av elgstammen slik at en unngår ”jojo effekt”, dvs at elgstammen går mye opp og ned på kort tid.

Det foreslås for 2015 å bruke avskytingsmodell 2 fra gjeldende bestandsplan med unntak av at okse under 110 kg er gratis og teller ikke på jaktlagets kvote. Nord for Drevsjø har ku/okseforholdet de to siste årene ligget på 1,8 kyr pr okse og det er viktig å følge med her så uttaket av okser ikke blir for høyt.

Modell 2: - Benyttes når ku/okseforholdet er under 1,8 kyr pr. okse

Maksimum 15 % eldre ku over 130 kg

Maksimum 20 % eldre okse over 130 kg

Minimum 65 % kalv/ungdyr og eldre dyr t.o.m. 130 kg. Av dette skal minimum 30 % av uttaket være kalv (kommunal målsetting).

Årskalv/ungdyr kan felles isteden for eldre dyr. Årskalv under 40 kg, ungdyr under 90 kg, ku og okse under 110 kg er gratis og teller ikke på jaktlagets kvote.

Kvote sør for Drevsjø foreslås til 81 dyr + 6 tilleggsdyr (84 i 2014 + 4 felte tilleggsdyr). Nord for Drevsjø foreslås kvoten til 58 dyr + 4 tilleggsdyr (60 i 2014 + 1 felt tilleggsdyr). Samlet gir dette en ordinær kvote på 139 elger. I tillegg kan en regne med at det vil ble delt ut 2-8 tilleggsdyr.

Bestandsplanen for Nord-Østerdal-Røros elgregion har en målsetting om en årlig kvote på 70 elg øst og vest for Femund. Forslaget her ligger under dette, men resterende kvote samt elg som ikke har blitt felt i ordinær jakt på dette området vil bli jaktet på i vinterbeiteområdene

ved Elgå 1. – 23. desember om det blir mye snø og elgen kommer trekkende til Femundslia før jul.

Grunnet dårlig tilgjengelighet gis jaktfelt Femundsmarka nord 50 % reduksjon i pris på elgjakta som tidligere år.

Priser ved feilfelling:

Ved feilfelling av voksne dyr mellom 130-165 kg betales det en avgift på kr 30,- pr kilo for hele dyret. For voksne dyr over 165 kg betales det en avgift på kr 40,- pr kilo for hele dyret. For fortsatt å beholde en del storvokste okser i stammen skal okse nr 2 på samme jaktfelt ikke ha mer enn 6 takker i geviret. Ved feilfelling betales kr 1000 pr takk over 6 takker. Når det gjelder prisene ved feilfelling kan det være hensiktsmessig å se over disse jevnlig under planperioden. Dette for lettere å kunne ta grep om man ser at omfanget av feilskytinger medfører problemer for å oppnå målsettingene i planen.

Div. bestemmelser

Det legges opp til å videreføre samme gevirregler som fjellstyret vedtok i fjor. Okse med 2 takker på den ene siden og 1 takk på motsatt eller mindre godkjennes som ungdyr uansett alder/kg på dyret. På jaktfelt som er tildelt 2 eldre okser, skal den ene av oksene ikke ha mer enn 6 takker til sammen i geviret. I visse år tidligere har det vært tilfeller der det ble felt eldre okser som allerede hadde mistet gevirene. Administrasjonen ser ikke nødvendigheten av å regulere dette på noe vis, men kommer til å presisere ovenfor jaktlagene, da på en elgjakkveld i forkant av jakta, at det er feilskyting hvis en med overlegg skyter en gevirløs eldre elgokse om ungdyr.

Okse og kuer 2,5 år og eldre med slaktevekt t.o.m. 130 kg regnes som ungdyr for jaktlagene.

Jakttid:

Fylkeskommunen har vedtatt forskrift om utvidet jakttid på elg i Engerdal fra 1.11 t.o.m. 23.12. Fjellstyret har dermed muligheten til å tilby elgjakt frem til jul dersom de ønsker, men administrasjonen legger likevel opp til ordinær jakttid f.o.m. 25.09 t.o.m. 31.11 som i fjor. Hvis det kommer trekkelg av betydning til Elgådistriktet før jul legges det opp til desemberjakt i dette området. Dette er imidlertid da ei jakt helt i fjellstyrets regi.

Lokale bestemmelser angående elgjakt på statsallmenningen i Engerdal 2015:

De lokale bestemmelsene ligger vedlagt saken i sin helhet. Her har man forsøkt å få med alle aktuelle lokale bestemmelser for jakta, i samsvar med det som er nevnt i saksframstilling og dagens bestandssituasjon. Alle jaktlag får tilsendt de lokale bestemmelsene. Det er derfor viktig at alle ting av betydning for årets jakt er tatt med.

Administrasjonens forslag til vedtak:

1. Engerdal fjellstyre slutter seg til forslaget om elgkvote, jakttider samt øvrige ”Lokale bestemmelser angående elgjakta på statsallmenningen i Engerdal 2015”
2. Administrasjonen gis som tidligere fullmakt til å fordele kvotene på hvert enkelt jaktfelt

Sak 34.15	Ark 313	Saksbeh.: OOps.
Prinsipielle vurderinger rundt behandling av saker etter Fjellevens § 13.		

Saksdokumenter vedlagt:

- Særutskrift sak 07.06, 54.98.
- Saker etter §13 i fjellova behandlet siste 10 år

Bakgrunn.

Fjellstyret har bedt om en prinsippsak i forhold til §13 i fjellova ang avhending av statsallmenningss grunn.

Fjellevens §13 legger rammer for avhending av statsallmenningss grunn i Norge:

§ 13. Statsallmenningss grunn kan til vanleg ikkje avhendast.

Allmenningss grunn som er dyrka eller skal brukast som gardsbruk eller som tilleggsjord til gardsbruk kan likevel avhendast.

I særlege tilfelle kan grunn til byggjetomter avhendast. Føresegna i første stykket er ikkje til hinder for at tomt som er festa bort til bustadhus, vert innløyst etter lov om tomtefeste kapittel VI.

Føresegna i § 12 andre stykket andre punktum gjeld tilsvarande.

⁰ Endra med lover 2 juli 2004 nr. 63 (ikr. 1 nov 2004, etter res. 15 okt 2004 nr. 1336), 30 juni 2006 nr. 52 (ikr. 1 juli 2006, etter res. 30 juni 2006 nr. 727. Sjå overgangsregler i forskr. 30 juni 2006 nr. 729).

Dette saksframlegget er opprettet ut fra de muntlige signaler styret ga ved bestillingen. Det er ikke en juridisk avhandling, men et forsøk på å beskrive de lokale problemstillinger og forhold knyttet til salg av statsallmenningssarealer i Engerdal. Det er gjort henvendelse til Snåsa, Lierne, Vågå fjellstyret samt fjellstyrene på Hardangervidda om hvordan de håndterer saker etter §13 i fjellova. Videre er det ut fra de beskrivelser som er gjort forsøkt å gi noen råd om hvordan fjellstyret skal håndtere saker etter §13 i framtiden.

Vurderinger

§13 i fjellova er i utgangspunktet en «streng» paragraf i den betydning at den slår fast at statsallmenningss grunn i utgangspunktet ikke kan selges. Det gjøres allikevel unntak for at landbruksareal og arealer til gardsbruk kan selges. Det samme gjelder arealer til boligtomter, med presiseringen at det gjelder i så fall i *særlige tilfeller*.

Fjellevens slår videre fast at fjellstyret «skal arbeide for å sikre at allmenningen vert brukt på ein måte som fremjar næringslivet i bygda og tek vare på naturvern- og friluftssinteressene», jfr §3. Loven slår også fast at fjellstyret skal administrere bruksretter på allmenningen (§2), og at disse «skal kunne nyttast på ein måte som til kvar tid er i samsvar med rasjonell bruk,

og som er naturleg etter tida og tilhøva». §12 i fjellova sier at grunnDisponeringer «i statsallmenning kan berre skje når det ikkje medfører vesentleg skade for nokon som har bruksrett, og under omsyn til prinsippa for naturvern. Om eit tiltak vil medføre vesentleg skade for bruksrettar vert avgjort ved skjøn».

I saker etter §13 om salg av allmenningsgrunn, må derfor fjellstyret gjøre en vurdering hvorvidt det er til skade for bruksretter, samt jakt, fiske, friluftsliv og naturverninteresser. Disse vurderingene er det opp til fjellstyret å gjøre skjønnsmessig innenfor de øvrige rammebetingelser som er gitt fjellstyret å forholde seg til.

Det ligger i fjellstyrets interesser at folk skal kunne bosette seg og skaffe seg et levebrød på allmenningen. Dette er også noe av intensjonen med administrering av bruksrettene. En kan si at tradisjonell administrering handler om tilrettelegging, samtidig som man skal se til at det ikke oppstår konflikter.

Statsallmenningen i Engerdal er kanskje også i en særstilling ved at den er stor og at mange personer bor og har sin virksomhet på den. Dette til sammenligning med bygder med annen eiendomsstruktur og der allmenningene ofte ligger i fjellområder litt unna bebyggelse. I og med dette forholdet vil det i Engerdal være en del forhold som ikke er spesielt vanlige andre steder. Dette bekreftes langt på veg gjennom de (få) tilbakemeldinger som har kommet fra andre fjellstyrer.

Salg av statsallmenningsgrunn til boligformål.

I saker der det er ønske om å kjøpe statsallmenningsgrunn til boligformål, har fjellstyret i Engerdal stort sett stilt seg positive til det. Det er det da også åpning for i fjellova. I lovteksten brukes formuleringen «*særlige tilfeller*» i slike saker og det må derfor forstås slik at det heller ikke er noen automatikk at allmenningsgrunn skal selges til boligformål. Det avhenger litt hvor strengt en skal tolke lovens ordlyd. Når allikevel fjellstyret i de fleste tilfeller stiller seg positive til dette, er det ut fra et ønske om at folk skal kunne bosette seg i Engerdal.

Ser en på tidligere saker som fjellstyret har behandlet har momentene om tomtestørrelse og forholdet til plan og bygningsloven vært berørt. Tomt for bygging av bolighus har i Engerdal stort sett vært under 2,5 daa, litt ettersom hva som har vært søkerens ønske. Hvor stor tomt man ønsker er også i stor grad et spørsmål om pris. I noen tilfeller har det vært snakk om noe større byggeareal for å dekke evt. framtidig behov. Videre er det saker som har omhandlet ønsket om tilleggsareal til eksisterende boligtomter. Ønsket om tilleggsareal har vært fundert ut fra ulike behov; luftegård til hund/hest, oppstillingsplass for maskiner o.l.

I saker der allmenningsbruk har blitt solgt til boligformål, og man ikke har bruk for alt utvist areal fordi man ikke driver med landbruk, har tomtearealene vært større. Dette har nok sin forklaring i historien til brukene og arronderingsmessige forhold, som at visse bygninger kan ha stått en bit bort fra andre hus, adkomstmulighet m.m.

I noen tilfeller har ønsket vært å bygge på arealer som er definert som LNF-områder i kommuneplanens arealdel. Her har fjellstyret i de seinere sakene sagt ok til salg under forutsetning av at øvrige myndigheter gir sin godkjenning til byggeplanene i forhold til dispensasjon og vegløsning. I og med at Engerdal er en tynt befolket kommune har

kommunen som planmyndighet som regel stilt seg positive til bygging av bolighus, også på arealer som er definert som LNF-områder i K-planen. Mange områder det er søkt om bygging i ligger i områder for spredt boligbygging ihht k-planens arealdel. I disse sakene er søknad om bygging mer kurant, og fjellstyret har vært positive til at arealene kan selges hvis søker ønsker det.

Om søker på søketidspunktet ikke har tatt stilling til eller av ulike årsaker ikke ønsker å kjøpe tomten, har fjellstyret i seneste sak (sak 12.15) allikevel sagt seg positive til salg hvis det skulle bli aktuelt i framtiden. Det kan være ulike årsaker til at søker ikke ønsker å kjøpe med en gang, bl.a. kan økonomi være en slik årsak.

Salg av statsallmenningsgrunn til fritidsformål (hytter).

Når det gjelder salg av allmenningsgrunn til fritidsformål har ikke fjellstyret ønsket det. I forbindelse med endringer i tomtefesteloven var det en periode i 2006-2007 mulighet til å kreve å få kjøpe festede tomter. Det ble da solgt en del tomter på statsallmenningsgrunn i Engerdal. Fjellstyret fikk sin del av inntektene ved salg av disse. Loven ble igjen endret, og man har ikke denne muligheten lengre.

Det som imidlertid er et tankekors er når det kan være snakk om omdisponering av fritidshus på festet tomt til boligformål. Dette finnes det flere eksempler på også på allmenningen. Det dreier seg da om hytteeiere som ønsker å bosette seg på hytta. Det stilles visse kriterier både fra Statskog, kommune og andre for at dette skal være mulig. Teoretisk kan man da etter en tid (30 år) også be om å få kjøpe sin bolig, som da i utgangspunktet har vært oppført som fritidseiendom. Ved slikt salg har ikke fjellstyret krav på andel av inntektene, så vidt administrasjonene forstår. Dette er et forhold som er relevant å peke på i denne saken. Om det i framtiden vil bli mange slike saker å ta stilling til er vanskelig å si. Det er også viktig å skille på varig og midlertidig bruksendring. I sistnevnte er argumentet for eieren å få kjøpe tomten betydelig svakere enn om det er snakk om en varig bruksendring.

Fjellstyret kan også ha flere tilnæringsmåter til denne problemstillingen. På ene siden kan det være snakk om salg fra områder som allerede er regulert til byggeformål (reguleringsplan for fritidsbebyggelse), og derigjennom vil det ikke påvirke fjellstyrets interesser utover det som var tilfelle ved reguleringstidspunktet. Men det vil være med på å undergrave fjellstyrets økonomiske interesser ved at det over tid vil redusere inntektene til fjellkassa om mange av de tomtene som i dag er festetomter omdisponeres til boligformål og over tid selges. På den annen side kan det oppfattes som noe merkelig om fjellstyret legger hinder i veien for tilflytting, hvis det er det som er tilfelle.

En parallell til denne problemstillingen er bruk med allmenningsrett eller boliger som selges og/eller senere fraflyttes og blir brukt som fritidsbolig. I slike tilfeller vil man da i teorien få bruksberettigede som er bosatt utenfor kommunen. Nå er allmenningsretten i stor grad knyttet til fysisk bruk, så man kan ikke hevde vidtrekkende bruksretter om man ikke bor på bruket og ikke bruker det.

Uansett er det en utvikling som mange er opptatt av, og den er minst like relevant mange andre steder. Distriktpolitisk er nok flertallets vilje at boliger og gårder skal ha bofaste innbyggere.

Salg av statsallmenningsgrunn til landbruksformål.

Selv om statsallmenningsgrunn i utgangspunktet ikke kan selges, er det åpninger i §13 for at «*Allmenningsgrunn som er dyrka eller skal brukast som gardsbruk eller som tilleggsjord til gardsbruk kan likevel avhendast.*» Fjellstyret har i slike saker stilt seg positive til at denne type arealer selges. Fjellstyret kan ha hatt visse innvendinger mot størrelse på arealer og arronderinger o.l. men har i grunnen stilt seg positive i alle slike saker.

Det har vært noe diskusjon rundt arealer som ligger for seg sjøl en bit fra selve bruket (nydyrkingsfelt). Det har vært praksis at utvist jord som er tatt i bruk selges.

I Engerdal har det vært en prosess med salg av bygslingsbruk. Dette innebar at brukerne av landbrukseiendommer som lå på allmenningen fikk mulighet til å kjøpe jordveien og arealet som bebyggelsen lå på samt tilleggsjord som var tatt i bruk. En egen takstnemnd foreslo prissetting. I saker etter denne prosessen har fjellstyret i noen saker uttalt seg om prisnivået. Dette står fjellstyret fritt til å uttale seg om, men kan ikke avgjøre prisen. Det har vært vanligere i saker knyttet til landbruket at fjellstyret har uttalt seg om prissetting ved salg. I saker ellers er det ikke noen tradisjon for å mene noe om prisen, kan det virke som. Prissettingen er jo heller ikke nevnt i fjellovas §13.

I saker som omhandler salg av allmenningsgrunn til landbruksformål er det kommunen som skal godkjenne prisen. I dag ligger prisen for tilleggsjord i Engerdal på 500,-/daa.

Ved salg av grunn til gårdsbruk, oppdyrket mark og tilleggsjord gjøres det ofte visse arronderingsmessige vurderinger. Dette gjør at det ikke er bare selve dyrkningsarealet som selges, men også leskog, skogholmer, rydningsrøyser, grøfter m.m. Det kan være praktisk at grunneier gjør det på denne måte, både for egen del og for kjøper. Om ikke det er spesielle forhold som tilsier det, er det naturlig at fjellstyret godkjenner salg av de arealer grunneier og kjøper blir enige om.

I noen saker vedrørende fradeling av jordveien på bruk og salg, har spørsmål knyttet til bruksretter blitt aktuelle. I flere eksempel fra Engerdal følger de landbruksmessige bruksrettene jordveien, mens retter knyttet til naust o.l har fulgt bebyggelsen. Dette er forhold som det er viktig å være klar over i vurderingen av hver enkelt sak. Her har også fjellstyret påpekt at slike forhold framkommer i dokumentets form ved kjøp og salg.

Salg av statsallmenningsgrunn til industriformål.

I sak 54.98 fattet fjellstyret et prinsippvedtak vedrørende salg av arealer til industriformål: «*Engerdal fjellstyre godkjenner for sin del at arealer som i h.h.t. godkjente reguleringsplaner er regulert til industriformål, tillates solgt. Ved slike salg er det ikke nødvendig at fjellstyret behandler hver sak, men fjellstyret ber om kopi av alle saker der salg blir foretatt. Dette vedtaket gjelder inntil nytt prinsippvedtak ang. salg av industritomtegrunn vedtas.*»

Vedtaket har hatt sin anvendelse, men det er også godkjent salg av arealer til industriformål uten at det har foreligget konkret reguleringsplan. I slike tilfeller har kommuneplanens arealdel vært retningsgivende ved at arealene har vært avmerket i denne. Videre har heller ikke fjellstyret antydnet noe krav om regulering da dette i praksis har medført store utgifter for kjøper. Nå er heller ikke fjellstyret planmyndighet, og fjellstyret er ikke satt til å kreve en slike bestemmelser. Det er allikevel relevant at fjellstyret mener noe om bruken av arealer. Revideringer av kommuneplanen er det derfor viktig at fjellstyret følger med på.

Hva menes det med industri i Engerdal? Sagbruksvirksomhet kan nok fint regnes til dette, men også andre produksjoner som byggenæringen og annen håndtverksvirksomhet. I Engerdal vil antakelig også handel med varer som hører sammen med ovennevnte lett kunne defineres inn i begrepet i sammenheng med arealplanlegging. Men det vil helt klart være en grense overfor ren handelsvirksomhet. Slik fjellstyret har praktisert sitt prinsippvedtak har det i praksis vært alle virksomheter som etablerer seg på regulerte industriområder.

Som med andre arealplaner er det viktig for fjellstyret å ivareta sine interesser når arealplaner utarbeides. Når først et areal er avsatt for utbygging vil det være de rent økonomiske forholdene med feste kontra salg som veier tyngst for fjellstyret. Samtidig har fjellstyret en rolle definert ut fra Fjellovas §2 om at fjellstyret «...skal arbeide for å sikre at allmenningen vert brukt på ein måte som fremjar næringslivet i bygda.....». Fjellstyret kan derfor ikke vektlegge egen økonomi alene.

Det er også i noen sammenhenger framført ønske om kjøp med begrunnelse i at det er lettere å få til finansiering av utviklingsprosjekter om man eier tomte virksomheten bedrives på kontra det å leie. Dette er antakelig ikke relevant, i og med en langsiktig festeavtale for et areal vil være likestilt med et eierskap i forhold til bl.a. pant. Det er også slik at for en del virksomheter vil det ikke være naturlig eller aktuelt å selv eie bygningene der virksomheten bedrives, men man leier plass der det er gunstig vor virksomheten å holde til og der man oppnår en godtagbar leiepris.

Salg av statsallmenningsgrunn til andre næringsformål (reiseliv, handel og tjenesteyting).

Andre viktige næringer på statsallmenningen i Engerdal er reiseliv, handel og tjenesteyting. For reiselivets del spiller de ulike bedrifters historie en rolle i forhold til om det er aktuelt med salg av statsallmenningsgrunn. Noen turistbedrifter er etablert på arealer som de allerede eier ved at det tidligere har vært annen virksomhet der, f.eks gårdsbruk. Noen bedrifter kan eie areal der det er oppført utleiehytter, mens arealer i tilknytning som drives som campingplass har festeavtale. Andre igjen har festeavtale for alt areal de disponerer.

Salg av statsallmenningsgrunn til offentlige institusjoner og –virksomhet (skoler, barnehager, helsevesenet, kirker)

I statsallmenningen i Engerdal er stort sett alt areal som omfatter helseinstitusjoner og skoler tidligere solgt til kommunen. Ofte er dette gjort i omganger ettersom arealbehovene har endret seg. Dette har nok sin grunn i at dette tradisjonelt er sett på som viktige oppgaver og at kommunen har vurdert eierskap som mest gunstig over tid framfor å ha festeavtaler. Eier man det så vet man hva som skal betales. Har man festeavtale er det litt mer uforutsigbart i forhold

til prisøkninger og endringer av andre vilkår. Når det er sagt er ikke en festeavtale totalt uforutsigbar. Både tomtefesteloven og en festeavtale setter rammer for hvordan prisregulering og en del andre forhold skal håndteres.

Når det gjelder kirker har fjellstyret godkjent de søknader om hjemmelsoverdragelse som har vært.

I relativt nylige saker angående salg av arealer til barnehage og ambulansestasjon har fjellstyret i sin høring avgitt uttalelse om at feste er å foretrekke framfor salg. Men i disse sakene har ikke fjellstyret motsatt seg salg.

Grunneiers rolle og holdning.

Statskog SF som grunneier her pålagt å forholde seg til fjellova i slike saker. Og fjellstyrets uttalelse til Statskog bør veie tungt. Hvilke tolkninger Statskog SF sjøl gjør i disse sakene er også gjenstand for en viss grad av skjønn. I dette ligger at alle skjønnsvurderinger over tid kan endre seg. Men inntrykket er at Statskog sjøl tolker paragrafen relativt strengt, og ikke alle ønsker om kjøp av arealer (utenom areal til boliger og landbruksformål) blir imøtekommet.

Avsluttende betraktninger.

Om man skal snakke om kurante saker, i betydning av at man kan godkjenne at statsallmenningss grunn selges i forhold til Fjellovas §13, er den administrative bedømmingen at saker der det er snakk om boligtomter til bofaste i områder som kan godkjennes for boligbygging ihht kommuneplanens arealdel, gårdsbruk, dyrket jord og tilleggsjord i tilknytning til gårdsbruk er å betrakte som kurante. Festetomter til bolig som innløses etter tomtefesteloven er det antakelig også kurant, hvis den juridiske kraften i tomtefesteloven gjelder foran fjelloven.

I forhold til salg av arealer til andre formål kan man si at om det foreligger arealplaner, og fjellstyret er gitt anledning til å uttale seg om disse, vil det muligens være kurant med salg men heller ikke åpenbart at det er det.

Det er dessuten slik at det kan være ulike forhold som spiller inn i ulike saker. Det vil derfor være vanskelig å sette likhet mellom saker som omhandler ønske om kjøp av areal til like formål. Likebehandlingsprinsippet forutsetter at saker er like, eller at de er tilnærmet like, for at man skal kunne argumentere i forhold til likt utfall.

Når fjellstyret nå behandler dette som en prinsipp sak er det også relevant å løfte spørsmålet om hvordan fjellstyret ønsker å behandle denne type saker. Om man definerer en del saker som så åpenbare at man avstår fra å uttale seg om enkeltsaker, kan man fatte prinsipielle vedtak som i sak 54.98.

Administrasjonens forslag til vedtak.

1. Prinsippvedtak i sak 54.98 ang tomter til industriformål opprettholdes.

2. Salg av statsallmenningsgrunn til boliger for bofaste på statsallmenningen og der en ikke kommer i konflikt med gjeldende arealplaner, anses av fjellstyret som kurante saker etter §13 i fjelloven. Ved slikt salg er det ikke nødvendig at fjellstyret behandler hver sak, men fjellstyret ber om kopi av alle saker der salg ønskes. Det samme gjelder ved innløsning av festede boligtomter til bofaste.
3. Salg av statsallmenningsgrunn til aktive gårdsbruk med tilhørende jord i bruk, samt utvist tilleggsjord som er tatt i bruk i tilknytning til gårdsbruket er kurant. Ved slikt salg er det ikke nødvendig at fjellstyret behandler hver sak, men fjellstyret ber om kopi av alle saker der salg ønskes. Når det gjelder salg av tilleggsjord som arronderingsmessig ikke har tilknytning til øvrig jord eller gårdsbruk, ønsker fjellstyret å få uttale seg i saken.
4. Alle andre saker vil være av interesse for fjellstyret å få til uttalelse.

Sak 35.15	Ark 361	Saksbeh.: OOps.
Søknad om kjøp av boligtomt i Ulvågrenda.		

Saksdokumenter vedlagt:

- Brev fra Statskog SF datert 07.05.15, med vedlegg.

Bakgrunn

Thomas Elvedal har i udatert brev søkt om boligtomt i Ulvågrenda sør for veien inn til Ulvåberget («Alpinveien» in til hyttefelt og alpinanlegg). Innkjøringen er ønsket fra Alpinveien ca 90 meter inn langs denne. Tomtens plassering er tenkt litt inn på det feltet som er benevnt BB-2 i kommuneplanens arealdel og avsatt til boligformål. Ønsket tomt er ca 2 daa.

Statskog SF ber om uttalelse fra Engerdal fjellstyre. Det som Statskog SF ber om uttalelse på konkret er om fjellstyrets innstilling til at det bygges på arealet og i så fall om tomte kan selges eller festes, jfr §13 i Fjellova. Det som fjellstyret tradisjonelt har tatt stilling til i tillegg i disse sakene er vurdering i forhold til vilt-, friluftslivs- og landbrukshensyn samt hensynet til andre bruksinteresser. Fjellovas §12 omhandler grunn disponering og sier at slike bare kan skje dersom det «*ikkje medfører skade for nokon som har bruksrett, og under omsyn til prinsippa for naturvern*».

Vurdering.

Når det gjelder vilthensyn så er det ikke registrert at området er spesielt verdifullt i forhold til dette. Området ligger rett ved riksvegen og er markert i kommuneplanens arealdel som et område som kan benyttes for boligformål. Det er eksisterende boligbebyggelse nord for den skisserte tomten på andre siden av Alpinveien, og lenger inn er det som kjent et hyttefelt. Tiltaket berører ikke vassdragsnære kantsoner e.l som kan være interessante i forhold til viltet.

For friluftslivet sin del bedømmer administrasjonen at tiltaket er ganske nøytralt hva gjelder fordeler og ulemper. Nærområdet til eksisterende bebyggelse og hyttefelt kan være interessant for kortere turer, uten at administrasjonen har dokumentert dette.

Det er heller ikke forhold knyttet til landbruksinteressene som kan komme i konflikt med tiltaket så langt administrasjonen kjenner til. Fjellstyret har ikke registrert noen interesse for tilleggsjord i området og det er tvilsomt om akkurat dette området egner seg framfor andre. Etterspørselen etter tilleggsjord i distriktet har ikke vært stort de senere åra. Det er som administrasjonen bedømmer det heller ikke sannsynlig at etterspørselen etter slik vil øke i

betydelig omfang de kommende åra. Området ligger såpass langt fra aktive bruk/dyrket mark at om ett behov skulle oppstå er det neppe dette området som vil bli tatt i betraktning i første omgang. Det er dessuten både i dagens og foregående kommuneplaner utpekt som areal til boligformål, så forholdet til landbruksinteressene er mindre relevant.

Administrasjonen mener at det er positivt når noen har lyst og mulighet til å bygge seg en bolig på allmenningen. Når i tillegg ikke kommuneplanens formål med området sammenfaller med søknaden, vil administrasjonens anbefaling til fjellstyret være å stille seg positiv til tiltaket.

Statskog har som nevnt bedt om innspill også i forhold til om tomte kan selges eller festes, jfr §13 i Fjelleva. Bedømmingen i denne saken er at om søker så ønsker, bør fjellstyret godkjenne et salg av statsallmenningsgrunn til boligformål. Dette med henvisning til tidligere praksis og arealets status i kommuneplanens arealdel.

Administrasjonens forslag til uttalelse:

Fjellstyret har vurdert søknaden spesielt i forhold til landbrukets behov, vilthensyn og friluftslivet i området. Man har ikke funnet tungtveiende grunner som tilsier avslag i forhold til dette. Under forutsetning av at grunneier og kommunale myndigheter gir sin godkjenning til boligbygging på det omsøkte areal, kan fjellstyret for sin del godkjenne at det tillates boligbygging her.

Når alle tillatelser til byggeprosjektet er i orden, kan fjellstyre for sin del godkjenne at et areal på inntil 2 daa selges som boligtomt. I tilfelle søker heller ønsker en festeavtale på tilsvarende boligtomt har heller ikke fjellstyret noen innvendinger til dette.

Sak 36.15	Ark 37	Saksbeh.: OOps
Søknad om jordvarmeanlegg i tilknytning til eiendommen Koiebakken, Drevsjø		

Saksdokumenter vedlagt

- Brev m vedlegg fra statstkog datert 07.05.15.

Bakgrunn

Anders Haugen søker om tillatelse til å grave ned ca 300 meter plastrør for jordvarmeanlegg på Statskogs grunn i tilslutning til eiendommen Koiebakken, gnr 165 bnr 70 på Drevsjø. Haugen skriver i sin søknad at grunnen på egen tomt er mindre egnet til formålet og han ønsker derfor å benytte et areal som ligger øst og sør for Eiendomsgrensa.

Administrasjonen forstår søknaden slik at det her er snakk å legge ned slynger i bakken som man så skal benytte for å produsere varme via en varmeveksler/-pumpe. Fjellstyret må vurdere hvorvidt tiltaket med ledningsslyngene utenfor tomten vil komme i berøring med friluft- og naturhensyn samt om det kan skade bruksrettsutøving på noen måte.

Statskog ber om fjellstyrets uttalelse.

Vurdering.

Slik administrasjonen forstår tiltaket, skal Fjellstyret vurdere tiltak i forhold til § 12 i Fjelleva om grunn disponering. Her heter det at grunn disponeringstiltak kan bare skje dersom det ikke medfører vesentlig skade for noen med bruksrett og at prinsippa for naturvern blir fulgt.

Fjellstyret behandlet en sak i 2010 om nedlegging av ledning til en sjøvannpumpe i Vurrusjøen med formål å hente energi ut av vannet etter –i grove trekk – samme prinsipp som med jordvarme (**sak 21.10**). I denne saken hadde ikke fjellstyret innvendinger til tiltaket.

Det er ikke registrert spesielle naturvern- eller friluftshensyn i det omsøkte området. Så vidt administrasjonen kjenner til kan denne type anlegg være noe følsom for trafikk over slyngene, men det er ikke i søknaden opplyst nærmere hvordan disse skal legges. Det antas derfor at det er et begrenset areal som tas i bruk. Så vidt fjellstyret kjenner til, er det ingen etablerte skiløyper eller trafikkerte turstier i området. Ei heller er registrert spesielle naturverdier som kan ta skade. Hvorvidt tiltaket vil komme i konflikt med framtidig bruksrettsutøvelse er vanskelig å si noe sikkert om.

Administrasjonen vil derfor anbefale styret å avgi en positiv høringsuttalelse i denne saken.

Forslag til uttalelse:

Engerdal fjellstyre har ingen innvendinger mot at Statskog gir Anders Haugen tillatelse til å legge kabelslynge sør og øst for sin eiendom gnr 165 bnr. 70 i forbindelse med installering av jordvarmeanlegg.

Sak 37.15	Ark 322	Saksbeh.: MT
Uttalelse om nabovarsel; Dispensasjon fra kommuneplanens arealdel, Austri Kvitvola		

Saksdokumenter vedlagt

- Brev fra Statskog SF datert 29.04.15, med vedlegg
- Høringsuttalelse fra Engerdal fjellstyre ang konsesjonssøknad Kvitvola/Gråhøgda vindkraftverk.

Bakgrunn.

Saken om bygging av vindkraftverk på Kvitvola/Gråhøgda er vel kjent i Engerdal med stort lokalt engasjement. Nå ber Statskog om fjellstyrets uttalelse i forhold til dispensasjonssøknaden.

Fjellstyret ga i sak 16.11 en midlertidig uttalelse til Statskog SF om en eventuell grunneieravtale mellom Statskog og Austri Vind om bygging av vindkraftverk på Kvitvola/Gråhøgda. Grunnen til at fjellstyret avga en midlertidig avtale var at de ønsket å høre de bruksberettigede og de med rettigheter på statsallmenningen før de avga en endelig uttalelse. Denne endelige høringsuttalelsen ble gitt senhøsten 2011 (**Sak 46.11**), der fjellstyret identifiserer de interesser som det mener er viktig å konsekvensutrede.

Konsekvensutredning om prosjektet forelå i 2012.

Engerdal fjellstyre har i **sak 05.13** behandlet høringsuttalelse til konsesjonssøknad for Kvitvola/Gråhøgda vindkraftverk. Høringsuttalelse ble oversendt i brev datert 18.03.2013. I sin høringsuttalelse påpeker fjellstyret sin rolle, gir uttrykk for sin mening om selve saksbehandling og en vurdering av konsekvensutredningen. Fjellstyret uttaler avslutningsvis følgende holdning til Kvitvola/gråhøgda vindkraftverk:

Fjellstyrets holdning til Kvitvola/Gråhøgda vindkraftverk:

Engerdal fjellstyre har vurdert konsesjonssøknaden for Kvitvola/Gråhøgda vindkraftverk med tilhørende konsekvensutredninger. Basert på denne beste tilgjengelige informasjon og gitt de forutsetninger som ligger til grunn om at fjellstyret ikke får noen økonomisk kompensasjon, er det fjellstyrets klare vurdering at en vindkraftutbygging på Kvitvola/Gråhøgda samlet sett ikke er fordelaktig for de interesser fjellstyret i henhold til fjelloven skal i vareta. Fjellstyret anbefaler NVE å avslå Austri Kvitvola DA sin konsesjonssøknad.

NVE ga konsesjon til utbyggingsprosjektet i januar 2014. Denne er påklaget av flere parter og klagebehandlingen er ikke ferdig enda. Det er Olje og Energidepartementet som er klageinstans i saken.

Området som omfattes av planene ligger i et LNF-område i kommuneplanens arealdel. Austri Kvitvola DA har derfor søkt Engerdal kommune om dispensasjon fra kommuneplanens arealdel i søknad datert 20.02.2015.

Vurdering.

Fjellstyrets behandling av saken har, som vist over, vært grundig. Fjellstyret har tilkjennegitt sitt syn og rolle i saken på en oversiktlig måte. Det er en stor utbygging og selve utbyggingsområdet berører en relativt stor del av statsallmenningen. Inngrepet må sies å være betydelig og varig. I søknaden vises det til konsekvensutredningen som skisserer en utbygging av 50 turbiner, 1 transformatorstasjon, servicebygg og garasje, internveier (34 km) og adkomstvei (3 ulike alternativer fra 2,5 -8,5 km). Det totale planområdet er 30,5 km², hvorav merparten ligger på statsallmenningen.

De interesser fjellstyret skal ivareta i denne saken som omhandler arealdisponering og dispensasjon fra kommuneplanens arealdel, er de samme som ved behandlingen av spørsmålet rundt grunneieravtalen og konsesjonssaken. Disse er formelt hjemlet i fjellovens § 3 (2): *”Fjellstyret skal administrere bruken og utnyttinga av rettar og lunnende i statsallmenningen så langt ikkje anna er fastsett i eller i medhald av lov. Det skal arbeide for å sikre at allmenningen vert brukt på ein måte som fremjar næringslivet i bygda og tek vare på naturvern- og friluftsiinteressene.”*

For før Statskog avgir sin uttalelse om dispensasjonen, skal fjellstyret ha avgitt uttalelse til saken. Følgende står i fjellovens § 12: *”§ 12. Iverksetjing av grunndisponeringstiltak – herunder tiltak som gjeld vassdrag – i statsallmenning kan berre skje når det ikkje medfører vesentleg skade for nokon som har bruksrett, og under omsyn til prinsippa for naturvern. Om eit tiltak vil medføre vesentleg skade for bruksrettar vert avgjort ved skjøn.*

Grunndisponeringstiltak kan berre føretakast av departementet eller med løyve frå departementet, med mindre anna er særskilt fastsett. Før departementet tek avgjerd skal fjellstyret og i tilfelle allmenningsstyret ha hatt høve til å kome med fråsegn i saka.(...)”

Denne saken er spesiell på det viset at den berører et veldig stort areal av statsallmenningen. Fjellstyret nok aldri uttalt seg i forhold til dispensasjoner av denne størrelsen. Om en ser på hvilke konsekvenser formålet med dispensasjonen har, er disse vel belyst i de høringsuttalelser som fjellstyret tidligere har avgitt. Ser en på konklusjonen i høringsuttalelsen som fjellstyret avga i 2013 vedr konsesjon (...»er det fjellstyrets klare vurdering at en vindkraftutbygging på Kvitvola/Gråhøgda samlet sett ikke er fordelaktig for de interesser fjellstyret i henhold til fjelloven skal i vareta.«...), er det ikke unaturlig at fjellstyret har uttaler en skeptisk holdning til at det gis dispensasjon.

Nå er dispensasjonssøknaden i seg sjøl en naturlig konsekvens av den prosessen som har vært. En dispensasjon fra kommuneplanens arealdel er allikevel en «formalitet» som skal på plass. I og med Engerdal kommune har vært positive til tiltaket gjennom prosessen, ville det være inkonsekvent å avslå søknaden, med mindre det har tilkommet ytterligere informasjon som vanskeliggjør en utbygging.

Administrasjonens forslag til uttalelse.

Engerdal fjellstyre har tidligere avgitt høringsuttalelser i denne saken i forbindelse med synpunkter på grunneieravtale og konsesjonssøknad. Ut fra de interesser som fjellstyret er satt til å ivareta i spørsmålet om dispensasjon fra kommuneplanens arealdel vil disse være de samme som ved vurdering av grunneieravtale og konsesjonssøknad. Som en naturlig konsekvens av det, kan Fjellstyret derfor ikke se det på annen måte enn å fraråde at det gis dispensasjon fra kommuneplanens arealdel.

Sak 38.15	Ark 112	Saksbeh.: OOps
Økonomisk rapport 1. tertial.		

Saksdokumenter vedlagt:

1- Økonomirapport pr 30.04.2013

Bakgrunn:

I ”Stillingsbeskrivelse for daglig leder (DL)”, vedtatt av fjellstyret i sak 03.13, fremgår det i pkt. 22 at ”(...) DL skal legge fram regnskapstall m/kommentar for 1. tertial innen 15. juni for styret, og 2. tertial innen 15. oktober(...)”. Økonomirapport for 1. tertial 2013 legges herved frem til behandling.

Administrasjonens vurdering:

Det er driftsbudsjettet som legger rammene for fjellstyrets virksomhet og daglige drift. I vedtatt driftsbudsjett for 2015 (sak 75.14) ble det ikke lagt opp til noen store endringer, men derimot lagt opp til å videreføre nåværende aktivitetsnivå og bemanning innenfor strenge kostnadsrammer.

Vedtatt driftsbudsjett for 2015 og revidert regnskap for 2012-14 viser følgende hovedtall:

	Budsjett 2015	Regnskap 2014	Regnskap 2013	Regnskap 2012
Sum driftskostn adm	2 621 000	2 941 558	2 642 065	2 527 750
Sum kostnader fiskeanlegg	539 000	478 989	483 990	476 552
Driftskostn statsallm.	2 559 000	2 743 303	2 536 002	2583069
Rente-/finanskostnader	-	-	0	83
Sum kostnader i alt	5 719 000	6 163 850	5 662 057	5 587 454
Inntekter adm.	115 000	141 928	15 000	5 416
Inntekter statsallm.	5 768 000	6 013 780	6 163 596	5 977 881
Inntekter fiskeanlegg	107 000	110 694	136 436	163 187
Finanspost, renteinntekt	225 000	181 116	214 765	237 232
Sum inntekter i alt	6 215 000	6 447 518	6 529 797	6 383 716
Inntekter - utgifter	496 000	283 668	867 740	796 345

Når det gjelder fjellstyrets inntekter er det ved utgangen av april vanskelig å gi noen kommentarer, til det er usikkerheten i de største inntektspostene for store. I og med at fiskekortinntektene utgjør over 1/3 av fjellstyrets totale inntekter vil disse være avgjørende for om en når budsjetterte inntektsmål. Det er pr i dag altfor tidlig å si noe om dette, da endelig fiskekortoppgjør tradisjonelt ikke er klart før årsskiftet. Det knytter seg også en viss usikkerhet til inntekter fra tjenest salg i avdeling 3. 2014 var et gunstig år i så måte, og det er ikke utsikter til samme inntekter i 2015, noe det heller ikke er budsjettert med.

Daglig leders erfaring så langt er at driftsmessig har fjellstyret vært preget av sunn økonomisk tankegang og måtehold. Ser en på tidligere regnskapstall er ikke budsjettet for 2015 urealistisk.

Som følge av et svakere årsresultat enn budsjettert i 2014, hvor store poster som lønn og pensjon hadde en stor økning sammenlignet med året før, har det vært naturlig å følge nøye med på disse postene i regnskapet. Videre har det vært viktig å analysere om det kan ligge feilbudsjetteringer over tid til grunn for at avviket blir såpass stort mellom regnskap og budsjett. Det er gjort en vurdering på lønnsmidlene i forhold til 2014, og beregningene viser at disse skal holde, men marginene er små. Derimot er det sannsynligvis budsjettert noe lavt i forhold til diett og kjøregodtgjør. Det er derfor nødvendig å redusere bruken av sommervikarer for den kommende sesongen.

Det å sammenligne kostnadsutviklingen opp mot fjoråret gir en god pekepinn på hvordan en ligger an i forhold til å nå fjellstyrets budsjetterte målsetninger. Fullstendig økonomirapport pr 30. april ligger vedlagt saken. Ser en på hovedtallene for regnskapet 2012, 2013 og 2014 pr 30. april ser dette ut som følger:

Driftskostnad pr avdeling	Regnskap 2015	Regnskap 2014	Regnskap 2013	Regnskap 2012
1 – Interimsavd lønn	954 860	1 062 156	997 436	865 731
3 – Administrasjon	377 711*	290 994*	364 764*	274 421
4 – Fiskeanlegg	72 453	50 556	58 231	51 989
5 – Jakt, fiske, grunnutnytting	231 645	295 390	282 775	281 653

*Bidragsbevilgninger ikke medregnet

Det kan knyttes enkelte kommentarer til de ulike avdelingene og postene i den spesifikke regnskapsrapporten:

- Kostnadene på interimsavdeling lønn vil først ved årets slutt deles opp på de ulike avdelingene administrasjon, fiskeanlegg og jakt/fiske/grunnutnytting, samt fordeles ihht til de krav Statskog setter (refusjonsberettiget, ikke refusjon berettiget osv). Forhandlinger om ny tariffavtale mellom Naturviterne og Fjellstyresambandet, hvor lønnsnivå naturligvis er et viktig element, foreligger ennå ikke.
- En ser allikevel at det er utbetalt kr 107 000,- mindre i lønn så langt i år sammenlignet med 2014.
- Det er utbetalt mer til pensjonsordningen konto (konto 3-5030) enn på samme tidspunkt i fjor.
- Revisjonshonoraret (konto 3-6701) betales tidligere enn i 2014 noe som gjør at det kommer med på denne tertialrapporten, mens det i 2014 ikke var bokført på dette tidspunktet (ulik periodisering).
- Regnskapshonorar (konto 3-6705) har en betydelig økning sammenlignet med 2014. Dette skyldes prisøkning på denne tjenesten, samt mulig ulik periodisering.
- Totalt sett er kostnader knyttet til arbeidstøy (konto 3-6570 og 5-6570) og mobiltelefoner (konto 3-6911 og 5-6911) lavere nå enn på samme tidspunkt i 2014. Det kan forklares med at det forrige år var flere nye medarbeidere i fjellstyret og at kostnadene knyttet til disse postene var høyere enn de er i et normalår.
- På grunn av at fjellstyrekontoret fikk seg en ansiktsløft i 2014 var utgiftene til inventar og kontorrekvisita betydelig høyere for ett år siden enn i dag (konto 3-6540 og 3-6800).
- Det er på konto 3-7311 et høyere forbruk enn på samme tidspunkt i fjor. Dette skyldes flere faktorer som innkjøp av markedsførings-/profileringsmaterieell (banner og strandflagg), det er bokført en kostnad knyttet til oppgradering av hjemmesiden, det er

bokført medlemskontingent i Destinasjon Femund Engerdal for å nevne det vesentligste. Det er også her ulik periodisering for utgifter knyttet til Inatur.

- Utgiftene på veien Snerta – Elvbrua er omtrentlig på samme nivå som i 2014.
- Utbetalte kjøregodtgjør har økt sammenlignet med samme tidspunkt som i fjor. Mye av dette skyldes deltagelse på sportsfiskemesse i markedsføringsøyemed. Samtidig har utgiftene til drivstoff til egne biler gått ned. Det er ikke kjørt like mye hittil i år, noe som kan forklares med at en av fjelloppsynet i perioder gjennomfører studier samt at det har vært en sjukemeldingsperiode i januar. I disse periodene har bilen stått.
- Det er utbetalt noe mere viltstellmidler («skottpenger» konto 5-7450) enn på samme tid i 2014.

Samlet status pr 30. april viser at det er rimelig bra kontroll på driftsutgiftene. Sammenlignet med samme tidspunkt i 2014 er det et totalt mindreforbruk i tertialregnskapet på kr 62 000,-. Dette tilsier ut fra daglig leders vurdering en høvelig god kostnadskontroll, i tråd med budsjetterte målsetninger. Ny tertialrapport vil foreligge når august måned er passert og innen fristen i vedtatt stillingsbeskrivelse.

Administrasjonens forslag til vedtak:

Engerdal fjellstyre tar økonomirapport pr 30.04.2015 til etterretning.

Sak 39.15	Ark 364.1	Saksbeh.: OOps
Høringsuttalelse vedr. flytebrygge i Fjellgutussjøen		

Saksdokumenter vedlagt:

- E-brev fra Statskog SF datert 27.05.15 med vedlegg.

Bakgrunn.

Statskog SF ber om uttalelse i forbindelse med en søknad om å få legge ut flytebrygge i Fjellgutussjøen. Søker oppgir i søknaden at grunnen er at det etter hvert er blitt mange båter i sjøen og vanskelig med plass.

Tiltak av denne karakteren trenger dispensasjon fra planbestemmelsene. Det er derfor opp til Engerdal kommune som planmyndighet å gi tillatelse. Men i tillegg må jo grunneier gi sitt samtykke. Med bakgrunn i det ber Statskog fjellstyre om uttalelse i saken.

Administrasjonens vurdering.

Flytebrygger er egentlig ikke noe vanlig på statsallmenningen og det er vel bare i Femund at det finnes brygger historisk. Dette har med rutebåttrafikken å gjøre. De seinere åra har det blitt vanligere at hytteeiere og lokalbefolkning ønsker ulike type installasjoner ved vannet for ankring av båt m.m. Som en følge av dette vedtok Statskog i 2002 retningslinjer for båtplasser på statsallmenningen. Disse setter rammer for bl.a. flytebrygger.

Hvorvidt et positivt vedtak i denne saken vil føre til at det etableres mange slike installasjoner på statsallmenningen er uvisst. Administrasjonen er av den oppfatning at tiltaket har liten innvirkning på vassdragsnaturen utover de rent estetiske. Retningslinjene fra Statskog gir også rammer for fargevalg, nettopp for å unngå visuell forsøpling.

Et annet moment er hvorvidt et slikt tiltak vil begrense allmennhetens adgang i strandsonen. Det vil antakelig ikke hindre framkommeligheten mer enn om båter ligger oppdratt på land. Det vil, så sant allmennheten har adgang, gi bedre muligheter for fiske og bading.

Administrasjonen er av den oppfatning at fjellstyret kan stille seg positive til tiltaket dersom Statskogs retningslinjer følges.

Administrasjonens forslag til uttalelse:

Engerdal fjellstyre har ingen innvendinger mot at Martin Waldal jr. gis mulighet til å legge ut flytebrygge i Fjellgutussjøen som omsøkt. Dette under forutsetning av at planmyndighet og grunneier godkjenner tiltaket for sin del. Videre er det en forutsetning at «Retningslinjer for båtplasser på statsallmenningen i Engerdal» følges, at bryggen tas opp om høsten og at den ikke er fysisk stengt for allmennheten med gjerde, skilt etc.